

KÖNIG RÓBERT GRAFIKÁI A FORRÁS GALÉRIÁBAN

A Teréz körüti kiállító-helyiségben október első felében láthatta a közönség a neves grafikus, művészetpedagógus, körünk elnökének tárlatát. Elsején 6 órára zsúfolásig megtelt a néhány hónapja újjávarázsolt terem. Ekkor *Tóth Norbert* galériavezető köszöntötte a megjelenteket. Az esemény ünnepélyességét *Mécs Károly* közreműködése emelte. A neves színművész *Ulrich von Hutten* (1488-1523) *Új dal* című versét olvasta fel eredeti ónémet nyelven, majd ez *Weöres Sándor* fordításában magyarul is elhangzott.

(A vers költőjéről meg kell említeni, hogy a német parasztháborúk idején élt humanistaként tudatosan anyanyelvére cserélte korábbi latin irodalmi gyakorlatát. Csatlakozott a reformációhoz, írásaiban ostromozta az elnyomó württembergi herceget, támadta Rómát és a katolicizmust.)

A pergő magyar nyelven elhangzott, több strófából álló verset hely hiányában nem közölhetjük. Mivel az akkori kor sokban hasonlít a mai állapotokhoz, ízelítőül néhány sorát ide iktatjuk:

Mocskolhat, rághat engem
sok rongy tányérnyaló:
igazság széke lelkem,
hitem kőből való.

A kiállítás megnyitására felkért *Balogh Zoltán* országgyűlési képviselő, bizottsági elnök a kiállító művész családjának németországi eredetéről beszélt. Utalt az „Ulmi bárka” címet



König Róbert linómetszete, X3, 140×95



König Róbert linómetszete, X3, 100×80

viselő nagyméretű grafikákra. Deszkákból ácsolt, tágas vitorlás hajók ezek, melyekben emberek, háziállatok, az élet fenntartásához szükséges munkaeszközök zsúfolódtak össze, de befért ide az otthonról elhozott útszéli kereszt is. Ezek azok a történelmi jelentőségű vízjárművek, melyeken a német telepések a török hódoltság során elnéptelenedett magyar földre áttelepültek, hogy itt virágzó kultúrát teremtsenek.

A földszinti teremben kiállított „ulmi” grafikák az alkotó bámulatos megjelenítő képességével idézik a korszak drámaiságát, de a groteszk elemek sem hiányoznak ezekből a metszőszerszámokkal megalkotott tablókából.

König Róbert művészetének utolérhetetlen vonzerejét lóábrázolásai jelentik. Ezek a galéria emeletén kaptak helyet. Itt is a fametszés játszik fő szerepet, a ló életének legkülönbféle helyzetét megfigyelve és megörökítve, a vágató méntől a kötélen függő, mütetre ítélt, gyámoltalan paripáig. A fő helyre került az a 6-7 darabra tehető, színes pasztell-rajzszorozat, mely művészünk alkotói világának csúcspontját jelenti. Ezekon is lovak szerepelnek, nemes formájuk, kecses mozgásuk szépségét a színek még fokozzák. E lapokat látva tudatossá válik a nézőben, hogy König Róbert számára a ló nem csak fába, linóba véshető, lerajzolható modell, hanem életének olyan elemi része, mely lényegévé vált, mint az éltető levegő.

A megnyitó az immár népszokássá vált koccintással ért véget. A mostani tárlatról szóló beszámolómat azonban nem fejezhetjük be anélkül, hogy egy évfordulóról meg ne emlékeznénk. A 21-es a közhiedelem szerint szerencsés szám. (A kártyások számára mindenképpen az.) A KBK múltjából is emlékeztető eseményt idéz ez a misztikus számjegy. Ugyanis 21 évvel ezelőtt jelent meg lapunkban az első cikk, melyben e sorok írója König Róbert személyét, munkásságát ismertette. Stettner Béla szándéka szerint íródott ez a bemutatás, mely a tehetséges, fiatal alkotót művésztagunkká kívánta „avatni”. Az írás elérte célját, mert művészünk immár két évtizede fémjelzi egyesületünket, irányítja munkánkat, miközben művészete is olyan rangra emelkedett, mint amilyent a Forrás Galéria nagy sikerű kiállítása mutatott.